

איך למדו אווזי-בר לעוף בשרשרת

לטביה

ציור א. סמינוב

אך לצערו הופיעו באגם אווזי בר
והתחילו לנקר את האפונה.
איך הוא יוכל להתפטר מהאורחים
הלא-קרויים?

חי פעם איכר עני שהחליט לזרוע
אפונה סמוך לחוף אגם.

לאגם הגיעה להקה של אווזים. הן נקרו
אפונה, שתן מהשוקת, שוב נקרו ושוב
שתן עד שלא יכלו לעמוד על רגליהן.
הן נפלו על הארץ ושכבו כמו מתות.
והאיכר רק חיכה לכך.

הוא חשב זמן רב ואחר כך קנה דבש
ובירה, ערבב ביחד ושם בשוקת על
חוף האגם.
"תתכבדו אווזים" חשב "ואני אחר כך
אתכבד בבשרכן!"

הוא התכונן לשחוט את האווזים. הוציא סכין, אך כשרק הרים אותה מעל האווז הראשון זה התאושש ונתן צעקה גדולה! ואז גם האווזים האחרות התעוררו, צעקו, נפנפו בכנפיים והתרוממו.

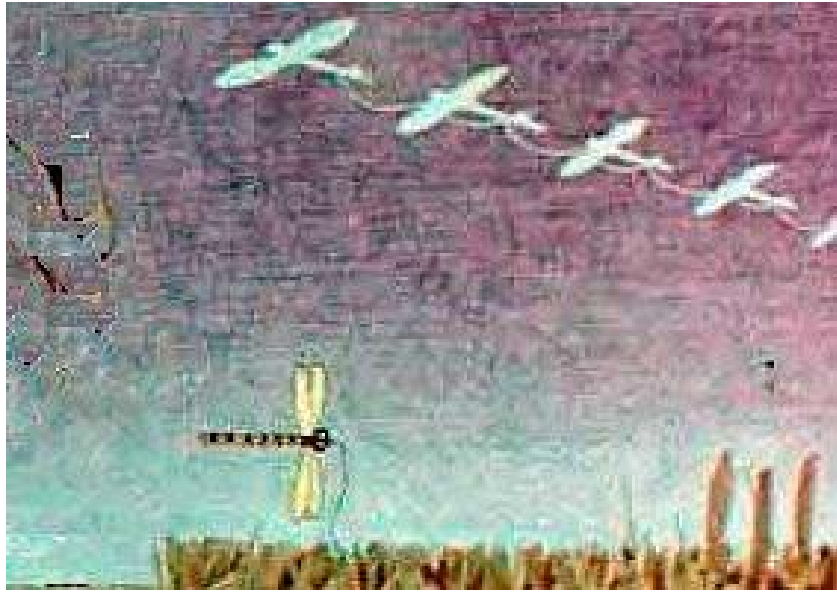
הוא שם אותן בשורה, ראש לזנב, ראש לזנב, קשר את כולן בחבל וקצה החבל קשר לחגורה שלו.

בסוף ראה שהוא עף מעל ביצה מכוסה בעשב. "כאן אפשר כבר לפול" חשב. הוציא סכין וחתך את החבל. ואז נפל כמו אבן לביצה והאווזים התרוממו לשמיים.

הם עלו לאוויר, עפו ומשכו אחריהם את הצייד הלא-יוצלח. הוא רצה לקפוץ לארץ אך היה כבר מעל האגם ופחד לטבוע. וכשעף מעל היער, פחד שיתלה על עץ גבוה.

ומאז האווזים עפים תמיד בשרשרת
עורפית אחת, זה אחרי זה.

שלושה ימים לקח לו לצאת מהבוץ.
בשארית הכוחות חזר הביתה. שמחה
אשתו ושמחו הילדים, כי פחדו שכבר
לא יראו אותו יותר.